

התיב הלכות עירובין שפה־שפו

ג ישראל מומר לע"ז¹ או לחלל שבתות בפרהסיא² אפילו אינו מחללו אלא באיסורי דברי סופרים³ הרי הוא כנכרי לכל דבריו⁴ וצריך לשכור ממנו ואינו דומה לצדוקי שהם מחללים ג"כ באיסורי דברי סופרים בפרהסיא לפי שהצדוקים אנוסים הם שמעשה אבותיהם בידיהם⁵ ואם אינו מחללו אלא בצנעא⁶ אפילו מחללו באיסורי תורה הרי הוא כישראל לכל דבריו ומכמל רשות⁷ (או מערב).

ואינו נקרא מומר לחלל שבתות בפרהסיא אלא כשהגיל בכך ואינו נוהר כלל אבל לא כשהחילו פעם באקראי בעלמא כשהיה דחוק לפי שעה⁸:

ד ישראל שהמיר ויש לו בית בשכונת היהודים שעירבו לכל השנה וגם הוא עירב עמהם אם אין לו פתח אחרת כלל אלא לשכונה זו הרי הוא אוסר בכל שבת שחל לאחר שהמיר עד שישיכר שכבר נתבטל עירובו כשהמיר לע"ז⁹ אבל אם יש לו פתח אחר לשכונת הנכרים אפילו הוא פתח קמץ וצר (שאינו הגיל בו לעולם ואפילו אינו פתח גמור אלא חלקו ד' על ד'י"ט)¹⁰ אינו אוסר עליהם¹¹ (לפי שבאותו פתח או חלקו הפתוחים לשכונת הנכרים הוא הפיץ בהם יותר מכפתח הגדול שלשכונת היהודים כיון שהמיר לדתם ונעשה פתח זה כאלו אינו רגיל ללך בו כלל לשכונת היהודים ואינו אוסר עליהם אע"פ שמכניס ומצויא דרך עליהם גמלים וקרנות כל היום כולו כמו שיתבאר בס' שפ"ט):

שפו דיני שיתוף בעירוב ובו מ' סעיפים:

א מבוי המתוקן בלחי ואין צורך לומר בצורת פתח רשות היחיד גמורה היא מן התורה¹² ואפילו המתוקן בקורה שאינה כמחיצה אלא משום היכר בעלמא¹³ וכשהמבוי פתוח לרשות הרבים אינו רשות היחיד מן התורה¹⁴ כמו שנתבאר בס' שמו"ד¹⁵ מכל מקום מן התורה אינו אלא מקום פטור¹⁶ ומותר להוציא ולהכניס ממנו להצרות אע"פ שהן רשות היחיד גמורה¹⁷ אלא שהכמים אסרו להוציא ולהכניס ממנו להצרות¹⁸ מפני שההצרות הן מיוחדות כל אחת לבעליה והמבוי משותף לכולם ודומה קצת לרשות הרבים¹⁹ ואם יוציאו מחצרות למבוי יאמרו שמתיר להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים²⁰ אבל התירו ע"י

יד שולת רשב"א שם. וכרעילי ס' שעב ס"ד שפחות מהו לא נקרא פתח.
טו ע"י ב"י בסוף הסמיךן שהביא משולת רשב"א שם דמעב שדוחין אותו. ונ"ח במש"ע שם. וראה לקמן סוסי"י שפ"ו הדינו ממעב שכוּפין על נדח סדום. ובמורה לא שירד פניה. וצ"ע. ולכן נתבאר כאן המעב דב' שולת הרשב"א שם. הובא בב"י שם. ובתוספת שבת ס"ק ו.

סימן שפ"ו

- א כרעילי ס' שמה ס"ו וס' ששג ס' א (לענין לחי). ס'
- ב כרעילי ס' ששג ס"א.
- ג דב יהודה יב, ב.
- ד סעיף ו. וראה גם לעיל ס' ששג ס"א.
- ה מ"מ פ"א ה"א.
- ו מור ולבוש ס"א.
- ז רמב"ם פ"א ה"ב. מור ושולע ס"א.
- ח משנה עב, ב. רש"י שם ה"ה שהמבוי. מור ולבוש שם.
- ט פרישה ס"ק ב.

ח גמרא חולין ה, א. עירובין סמ, רע"ב. רמב"ם פ"ב המ"ז. שולע ס"ו. וראה לקמן חו"ד ס' ב קו"א ס"ק מ (לענין שיתוף) הדינו אפילו פעם אחת בצנעה ולתיאבון. וראה גם לעיל ס' פ"ג א' שפ"ט. ושם גם לענין מומר לכל התורה ולענין מומר להכמים.
ו ברייתא שם חס חולין ג, א ובגמ' עירובין טט, ב. מור ושולע שם.
ז וראה לקמן שם קו"א ס"ק י.
ז רש"י עירובין סמ, א ד"ה במורה. תוס' שם ר"ה כאן. ראו"ש פ"ג ס' יד. מור ושולע שם. וראה שולת צ"צ חו"ד ס' א אות ג.
ח דב אגוז שם סמ, ב. רמב"ם שם. וראה גם לעיל ס' קבח ס"ב ושפ"ט.
ט ב"י ד"ה ומ"ש אפילו. מ"א ס"ק א. טו"ז ס"ק א.
י ברייתא וגמרא שם. רש"י שם ר"ה כגון זה ר"ה בשוק. מור ושולע שם.
יא מור ושולע שם.
יב תוס' שם ס"ה הוציא. תגרות מייגעונית פ"ב אות ע. מ"א ס"ק ב. ולענין שיתוף – ראה לקמן חו"ד ס' ב קו"א ס"ק י. הדינו אפילו פעם אחת לתיאבון. יג שולת רשב"א ח"א ס' תרסא. שולע ס"ד.

הלכות עירובין שפו

תתיג

שיתוף שנוכח פתי או דבר אחר ממני מאכל או משקה^א מכל הצד והצד ונותנים אותו באחת מהחצרות ואנו רואים כאלו פתוח כל המבוי לאותה הצד כלבדה^ב שכל החצרות שבמבוי נעשו כאחת ע"י שיתוף זה^א.

ואין שיתוף זה דומה לעירוב שאינו אלא בפת בלבד^ד לפי שעירובי הצרות הוא משום דירה לערב דירתם לעשותן כאחת^ה ודירתו של אדם אינה נמשכת אלא אחר מקום פתו^ו אבל שיתוף שבמבוי אינו אלא לשתי החצרות ולא הבתים והצד לאו בית דירה היא^ז לפיכך אין צורך להניח השיתוף בבית הראוי לדירה^ח כמו עירובי חצרות^ט אלא יכולים להניחו אפילו בבית שאין בו ד' אמות על ד' אמות^י או בבית שער אכסדרה ומרפסת^{יא} או אפילו באוויר החצר^{יב} במקום המשתמר כיון שאינו אלא לשיתוף החצרות אבל אין מניחים אותו באוויר מבוי מפני שאינו מקום המשתמר^{יג} והוא הדין בכל מקום שאינו משתמר:

ב השיתוף צריך להיות מונח בחצר שבמבוי זה אבל לא שבמבוי אחר שלא נשתתף עם זה^{יד} לפיכך ישראלים שדרים בכל ונ' מקומות הלוקים ורחוקים זה מזה^{טו} שמפסיק ביניהם מקום האסור בטלמול^{טז} מפני שאינו מתוקן בלחי או קורה או צורת פתח או מפני שדרים שם וכרים ולא שכרו מהם רשותם^{יז} והשמש גובה קמה מכולם ועושה ממנו עירוב אחד ונותנו במקום אחד מהם אינו מועיל להם אלא צריכים לערב בכל מקום ומקום בפני עצמו^{יח} (אם עירבו במקום אחד ובמקום אחר לא עירבו יחבאר כשימנן שצ"ב^{יט}) שהרי אי אפשר להם להשתתף יחד כיון שאסורים למלטל מזה לזה^כ וא"כ אי אפשר לשתי מקום זה ושניה השיתוף מונח במקום אחר שאינו משותף עמו:

ג בכל משפטי עירובי חצרות ושעירות^{כא} ושאתו מערכת בשבולת^{כב} ושמערבין שלא לדעת אם אין הבית פתוח אלא לחצר א'^{כג} ושקמן יכול לגבות את העירוב^{כד} ושיכול אחד לזכות לכולם^{כה} ושאים היו שותפים בפת אינם צריכים לערב^{כו} כך דיני שיתוף^{כז}.
ואפילו אם היה משותף עם שכניו בסחורה לזה ביין ולזה בשמן אינם צריכים להשתתף^{כח} והוא שידיו השמן והיין בכלי אחר^{כט} כמו שעירובי חצרות צריך להיות בכלי אחר^ל.

י רש"י ע"ג, ב ד"ה ומשתתפין מור ושול"ע שם.
יא משנה כו, ב, לביש שם.
יב מור ושול"ע שם.
יג רש"י ע"ג, ב ד"ה מערבין.
יד כדלעיל סי' ס"ו שמו ס"א.
טו כדלעיל סי' שמו ס"א.
טז רש"י דף ע"ג, ב ד"ה ואם רצו. לביש שם.
יז רש"י שם ד"ה ומשתתפין. לביש שם.
יח רב יהודה ברית דרב שמאלא בר שילת פה, ב. רש"י שם ד"ה עירוב משום דירה. מור ושול"ע שם.
יט כדלעיל סי' שמו ס"ה.
כ סוכה ג, ב. מור ושול"ע שם.
כא בריהא עירובין שם. רנב"ם פ"א ד"ה.
כב רבה פה, ב. וראה רש"י מוכח ג, ב ד"ה דלא ריע. מור ושול"ע שם.
כג גמרא שם. רש"י שם ד"ה עירוב משום דירה. מור ושול"ע שם.
כד ברייתא שם. רש"י שם ד"ה בחצר שבמבוי. רש"י מוכח ג, ב ד"ה אלא הכי קאמר. וראה גם לעיל סי' שמה ס"ה.

כה שילת רשב"א הובאת בב"י ד"ה כתב הרשב"א. שול"ע ס"ב.
כו ראה ס"א ס"ק א.
כז מאמר מרדכי ס"ק א.
כח רשב"א שם. אליה רבה ס"ק ב.
כט מעיק ה.
ל ח"א שם.
לא כדלעיל סי' ששה ס"ג.
לב כדלעיל סי' שמו.
לג כדלעיל שם.
לד כדלעיל סי' שמו ס"ה.
לה כדלעיל סי' שמו ס"ב.
לו כדלעיל סי' שמו ס"ג.
לז טור וערו"ג ס"ג. מתשמעות החשוניות דף ע"ג, ב (שבמבוי חצרות בחצר לבתים). ע"ג, ב (שיכול אחר לזכות לכולם). פ, ב (שעירות). וגמרא שם.
לח משנה ע"א, א רנ"ש. מור מוס"י שמו (בבבנה רמזים ג"מ כאן). רנ"א ס"ז.
לט רב שם. מור ורמ"א שם. וראה פס"ד צ"צ שמו, ה.
מ כדלעיל סי' שמו ס"ג.

תהיך

הלכות עירובין שפו

ך משתתפים בכל מיני מאכל^א ואפילו ד' וה' מיני מאכל מצטרפין^ב לזמן ב' סעודות שהוא שיעור השתוקף בתהלתו אפילו לאלף בני אדם כמו שנתבאר בערוכי הצרות^ג.
 בכל מיני מאכל מערבין חוץ מנדגדנות שהוקשו לזרע^ד ותבלין^ה ופולין^ו יבשים^ז ולא בעלי הבצלים שלא גדלו אורך הזרת^ח ולא בכמהין ופטירות^ט ולא בכפניות^י ולא בעדשים^{יא} חוץ^{יב} ולא בחמים ושעורים חוץ^{יג} ולא בירק^{יד} שהוא בשיל ולא בכפניות^{טו} מפני שכל אלו אינן ראויים לאכילה^{טז} אבל בירק חי משתתפים^{יז} כמו שיתבאר^{יח} והוא הרין לפחות שלנו שנאכלין ג"כ חוץ ואינם גרועים מבשר חי משתתפים בו^{יט} כמו שיתבאר^כ;
 ך בכל מיני משקים משתתפים^{כא} חוץ מן המים לברם וכן מלח לברו^{כב} לפי שאינן זנין הגוף כלל^{כג} אבל אם עירב מים ומלח ביהך מוזן הוא^{כד} למב(ו)ל בו^{כה} פתו ומשתתפים בהם:

ן כל דבר שרגילים ללפת בו את הפת שיעורו כדי ללפת בו פת^{כה} הנאכל לב' סעודות^{כו} שהן כששה ביצים כמו שנתבאר בסימן שס"ח^{כז} וכל דבר שאין מלפתין בו את הפת שיעורו כדי לאכול ממנו בעצמו ב' סעודות.

ובשר חי אינו ראוי ללפתו וצריך כדי לאכול ממנו ב' סעודות^{כח} והוא שהוא מליח והוא הרין לזג מליח^{כט} אבל בשר צלי ללפתו הוא ושיעורו כדי ללפת בו ב' סעודות^ל ואפילו אם יש כמה בני אדם שאוכלים בלא פת כמלה דעתם אצל כל אדם^{לא}.

וחומץ שיעורו כדי למבל בו ירק^{לב} מוזן ב' סעודות אם היה אוכל חוץ לברו בלא פת^{לג}.
 ויין מבושל לקינוח סעודה הוא בא^{לד} (ולא למבל^{לה}) לפיכך שיעורו כדי שמביאים ממנו לקינוח ב' סעודות וכן כל כיוצא בזה^{לו}.

מא	כרעיל סעוף א. ולענין עירובי תבשילין ראה לקמן סי' תקכו סי"ב.
מב	דבה טט, א. מור ושזיע' ס"ד. וראה סדר ברכת הנהנין פ"ח ה"ז לקמן סי' תריב ס"ב.
מג	לעיל סי' שסח ס"ג.
מד	גמרא כז, א. מור ושזיע' ס"ה.
מה	משמעות גמרא כט, א. (ראה ב"י ד"ה ונ"ש ולא בתבלין). רא"ש פ"ג ס"א. מור ושזיע' שם.
מו	כ"ח בגמרא כז, סע"ב. מור ושזיע' שם.
מז	גמרא כט, סע"א. מור ושזיע' שם. וראה לעיל סי' רה ס"א.
מח	רבינו כז, א. מור ושזיע' שם. וראה לעיל סי' רד ס"א.
מט	רב כז, א. (וברש"י שם ד"ה כפניות, תמרים רעות שלא בשילו כל צרכן). שזיע' שם. וראה לעיל סי' רכ ס"ג.
נ	רא"ש פ"ג ס"א. (סוד) שזיע' שם.
נא	מ"א ס"ק ה'.
נב	גמרא כט, א. שזיע' שם.
נג	תמרים פ"א ה"א. שזיע' שם.
נד	גמרא שם כט, רע"א. שזיע' שם.
נה	ב"י ד"ה ואמרין בגמרא. לבוש ס"ה.
נו	רב החמונה כז, סע"ב.
נז	לקמן סעוף ג'.
נח	ח"א ס"ק ה'.

נט	לקמן סעוף ג'.
ס	כרעיל סעוף א.
סא	תשנה כז, ב. מור ושזיע' ס"ה.
סב	גמרא ל, א.
סג	ר' אלישור ור' יוסי ב"ר חנינא כז, א. מור ושזיע' שם.
סד	רש"י שם ד"ה מים ומלח. וכדלקמן סי' תענ ס"ד.
סה	רב יהודה אמר שמואל כט, ב. מור ושזיע' ס"ו.
סו	רש"י כט, א. ד"ה חשיב, כט, ב. ד"ה כדי לאמול בו. מור ושזיע' שם.
סז	סעוף ג'.
סח	רב יהודה אמר שמואל שם. מור ושזיע' שם.
סט	רשב"א בעבודת הקדש שער ס"ה. ריב"א שם ד"ה בשר חי בשם הירושלמי (פ"ג ה"א). אגיה זוטא ס"ק ה. תוספת שבת ס"ק ד. וראה לעיל סי' שח סס"ח-ט.
ע	דבה שם. מור ושזיע' שם.
עא	מ"א ס"ק ו' (עפ"י כז, סע"א). וראה גם לעיל סי' רכ ס"ב. סי' שש ס"א.
עב	ברייחא שם כט, א. מור ושזיע' שם. וכדלקמן סי' תענן ס"ה.
עג	רב שם. מ"א ס"ק ו'.
עד	גמרא שם, לפרוש הקדש שם. מ"ח פ"א ה"א. מ"א ס"ק ה.
עה	רשב"א מ"מ ומ"א שם. ונ"י אגיה זוטא ס"ק ו'.
עו	ח"א שם.

הלכות עירובין שפו

תתמו

ויון חי שיעורו ב' רביעיות ¹⁹ לשתות רביעית בכל סעודה ²⁰ וכן שיעור שאר כל המשקים ²¹:
 ז משתתפים בשני בריצים ⁹ אפילו חיון ²² בשני רמונים בהמשה אפרסקין ²³ (בעשרה אגוזים
 ואחרונן אחר ²⁴) בליטרא ויק ²⁵ בין חי בין מבושל ²⁶ בפולין לחים ²⁷ מלא הירד ²⁸ בתפוחי
 יער ²⁹ מלא הקב ³⁰ (והוא הדין לתפוחי פרוס ³¹) וכן תמרים ³² או רגוגרות ³³ מלא הקב
 ודבילה משקל מנה ³⁴ (והוא ליטרא ³⁵):

ח משתתפין אפילו באוכל שאינו ראוי לו אם ראוי לשום אדם מישראל כגון לנייד בין
 ולישראל בתרומה ³⁶ בזמן שהיתה נאכלת לכהנים אבל עכשו אין תרומה מהורה
 ראויה לשום אדם שכולנו ממאי מתים ³⁷ שאין לנו אפר פרה ³⁸.

וכן הנודד מאוכל או נשבע שלא יאכלנו משתתף בו כיון שראוי לישראל אחר ואפילו נדר
 ונשבע שלא ימנה ממנו לא נאסר בו כהנאה זו מה שמשותף בו ³⁹ לפי שלא נתכוין אלא
 שלא להנות ממנו בדרך הנאות ⁴⁰ ויש אומרים ⁴¹ שהנודד מאוכל אפילו לא נדר אלא
 מאכילתו ולא מהנאותו אינו משתתף בו לפי שהנודד הוא שאוסר את החפץ עליו שאומר
 קונם אוכל פלוני עלי דהיינו שאותו אוכל יהא נאסר עליו כקרוב ומתחלה הוא בהקדש
 שההקדש הוא ג"כ שהחפץ מתקדש ונאסר על האדם ובהקדש לרבויה הכל אין משתתפים ⁴²
 לפי שאינו ראוי לשום אדם ⁴³ ויש להחמיר כדבריהם ⁴⁴.

אמר כבר זו היום חול ולמחר תהא קדש או קונם משתתף בה ⁴⁵ שבין השמשות עדיין
 לא נתקדשה והיא וזמסק לא חל עליה קדושה ⁴⁶ לענין עירוב ושיתוף ואף על פי שאי
 אפשר לאוכלה בין השמשות ⁴⁷ שהיא שעת קניית העירוב והשיתוף ⁴⁸ מכל מקום כיון
 שראויה לאכילה מבעוד יום וגם בבין השמשות לא חל עליה קדושה ודאית ⁴⁹ עדיין
 מערבין לו בה אבל אם אמר היום קדש ולמחר חול שתהא מהוללת על מעות שיש לי ⁵⁰
 אין מערבין ומשתתפים בה שמשסק לא נפקעה קדושה ⁵¹ והרי אינה ראויה ער שתתשר:

- עז** רב שום. מור ושילע' שם.
עח רש"י שם ד"ה בחמרא מבושל. לבוש ס"ג.
עט גמרא שם שם כמג. ב גבי שוכר ורש"י שם ד"ה רשתי כמא. מור ושילע' שם.
פ רב יוסף ג' א (ראה רש"י שם ד"ה ס"ג). מור ושילע' ס"ג.
פא רב יוחנן שם. מור ושילע' שם.
פב ברייתא שם. א. מור ושילע' שם.
פג ברייתא שם.
פד ברייתא שם. מור ושילע' שם.
פה ובכבר שלא ירא בשול ולא בשיל, כרלעיל ס"ד.
פו ד' ונאי כח, ב. שילע' שם. משא"כ ובשם, כרלעיל ס"ד.
פז ד' ודאיאל שום. שילע' שם.
פח מרדכי רמא תפן. שילע' שם. ראה לעיל ס"ג ס"ב.
פט רב זחון כס, א. שילע' שם.
צ תוס' כ, ב ס"ה מאן רמתני. כ"ה ד"ה גרסין בגמרא. אלה רבה ס"ק ד'
צא רב יוסף שם כמג. ב. רמב"ם פ"א ה"א.
צב משנה פאה פ"ח מ"ה (לענין מנער עני), שהובאה מעירובין כמג. א (אף לענין עירוב). רמב"ם שם.
צג משנה פאה שם. רב כס (לענין עירוב). רמב"ם שם.
צד רש"י בבורת ג. א ד"ה לעין. על התורה תרומה כה. לב. והא שיעורי תורה על קט.

- צח** חשנה כו, ב. מור ושילע' ס"ח.
צו שלטי גבורים (ת, א אות א). מ"א ס"ק ב. וכדלעיל ס"י קנה ס"א. לקמן ס"י תנו ס"ב (לענין חלה) וש"י.
צז ראה גם לעיל ס"י צד ס"א וש"י.
צח ברייתא ל, א. ומתב"ס פ"א ה"ד (בגמר מאוכל או נשבע שלא יאכלנו). רשב"א עמדת הקדש שער ה סמ"ו (אף אף כבוד ונשבע כדנראה). ומ"ם שם. בשם דרב המפרשים. דיעה הא' בשילע' שם. מ"א ס"ק י ברעמ"ם דלא כסוד דיעה הב' שבשילע' (שמחלקים באין אכילה להנאה).
צט מ"ם. מ"א ס"ק י.
ק ראש פ"ג ס"י ב. טור (שאוסר בקונם אכילתו עליו). רמ"א ס"ח. לבוש ס"ח. כרב הונא שם ספירוש השב"ס והמ"ס ד"ה כרב.
קא ברייתא שם.
קב רש"י שם ד"ה הקדש משמעות שורע ס"ט (קונם).
קג רב זחון לו, א. מור ושילע' ס"ט.
קה גמרא שם. מ"א ס"ק יב.
קי ראה משנה בריחה שילע' ס"ק ב. כרלעיל ס"ג ששג. ס"ג.
קיב רמב"ם פ"א ה"ג (טור) שורע שם.
קט רש"י שם ד"ה היום תהא קדש. לבוש ס"ט.
קי גמרא שם. מ"א ס"ק יג.

תתמו

הלכות עירובין שפו

מן חצר הפתוחה לב' מבואות ושיתפה עם שניהם מותרת בשניהם למלטל מבתיה לכל אחת מהם ^{קא} ובלבד שלא תלטל כלים ששבתו באחד מבתי ^{קב} מבוי זה למבוי הב' דרך חצרה שהרי המבואות לא שיתפו יחד ואם נתנו ב' המבואות שיתופם בחצר זו בכלי ^{קג} אחד ^{קד} הרי כולם משותפים יחד ^{קה} כמו שנחבאר בס' 'שע"ח ^{קס} ומותר ללטל מזה לזה.

ואם לא שיתפה עם שום אחת מהם אם היא רגילה בשניהם לצאת ולבא בחול דרך עליהם ואסרת על שניהם ואם רגילה באחת וכשני אינה רגילה זה שרגילה בו ואסרת וזה שאינה רגילה בו אינה אוסרת אע"פ שעוברת עליו בשבת ^{קסא}.

ואם שיתפה עם זה שאינה רגילה בו הותר הרגיל לעצמו ^{קסב} אם שיתפו ביניהם שכיון שהצר זו שיתפה עם השני הרי סילקה עצמה מזה שהיתה רגילה בו ^{קסג} ואינה ^{קסד} ואין צורך לומר ^{קסו} אם רגילה בשניהם ושיתפה עם אחת מהם שהותר השני לעצמו אם שיתפו ביניהם ^{קסז}.

ואם המבוי שרגילה בו שיתפו ביניהם ואותו שאינה רגילה בו לא שיתפו ביניהם והיא לא שיתפה לא עם זה ולא עם זה דוחין אותה אצל זה שאינה רגילה בו ^{קסח} שלא נשתתף ותסתלק מזה שרגילה בו שנשתתף שלא תעבור עליו בשבת כדי שיהא מותר לעצמו כיון שהיא אינה מפרסת ברבר שהרי לא שיתפה עמו ואסורה להשתמש בו ויש ריוח לאחרים שע"י זה יהיו מותרים להשתמש במבוי ^{קסט} כופין אותה על מדת סדום ^{קע} שתעבור בשבת דרך מבוי שלא נשתתף אע"פ שאינה רגילה בו ואין צורך לומר אם רגילה גם בו שאין לה לעבור בשבת על השני שנשתתף ולאסור עליו ^{קעא}.

ולא אמרו ^{קעב} שהעברה כרגל לבד כלי תשמיש אינה אוסרת אלא בב' חצרות זו לפנים מזה שאין הפנימית אוסרת על החיצונה בהעברת רגליה עליה לבד ^{קעג} הואיל ועיקר חצר חיצונה הוא לתשמיש בני חיצונה ^{קעד} אבל המבוי הואיל ותשמישו שוה לכל החצרות הרגילות בו ^{קעה} הרי הן אוסרות זו על זו אפילו בהעברה כרגל לבד בשבת אע"פ שמשלוקת את עצמה מלהשתמש בו מהמת איסור מפני שלא עירבו יחד ^{קעו}.

אבל חצר שסילקה עצמה מלהשתמש במבוי ועשתה מעשה המוכיח על סילוקה שבנתה איצטבא ^{קעז} גבוה ד' מפתחים ^{קעח} על פתחה שוב אינה אוסרת על בני המבוי אף על פי

קא רא"ש פ"ד ס"ב. כרב חמא בר גוריא אמר רב (ממ, ב) דאמר הלכה כרבי שמעון במשנה שם מו, ב. מור וש"ע ס"ב.	קא מ"ג. לקמן ס' שצב ס"ו.
קב וד"א ס"ו שפ"ח מ"ג, ב. שבוה צריך לסלק הריסא דהרגל לזמרי, כמבואר ברבינו ירושתא ג, א ד"ה איתורי מבוי עוקם. וראה גם לעיל ולקמן שם.	קב וראה גם לעיל ולקמן שם.
קג לעיל ס' שפ"א ס"ב. וראה גם לקמן ס' שצב ס"ד-ה.	קג וראה גם לעיל ולקמן שם.
קד ב"י ד"ה ומשמע כמבואר. מ"א ס"ק יד.	קד וראה גם לעיל ולקמן שם.
קט מנע"א.	קט וראה גם לעיל ולקמן שם.
קטז שמואל מט, א. מור וש"ע שם.	קטז וראה גם לעיל ולקמן שם.
קז רבה בר רב הונא שם. מור וש"ע שם.	קז וראה גם לעיל ולקמן שם.
קז רש"י שם ד"ה הותר. מור וש"ע שם.	קז וראה גם לעיל ולקמן שם.
קט אנפיל: ואינה אוסרת.	קט וראה גם לעיל ולקמן שם.
קכ ב"י ד"ה: ומ"ש רבינו וכן אם תיל.	קכ וראה גם לעיל ולקמן שם.
קכא רש"י שם ד"ה אוסרת על שניהן. מור וש"ע שם.	קכא וראה גם לעיל ולקמן שם.
קכב רבה בר רב הונא אמר שמואל שם. מור וש"ע שם.	קכב וראה גם לעיל ולקמן שם.
קכג מור וש"ע שם.	קכג וראה גם לעיל ולקמן שם.
קכד שמואל שם. מור וש"ע שם. וראה גם לעיל ס' שחר	קכד וראה גם לעיל ולקמן שם.

תתיו הלבות עירובין שפורשפו

שעוברת דרך עליהם בשבת¹⁷⁷ ואפילו אין לה פתח למבוי אחר לעבור דרך עליו לרשות הרבים¹⁷⁸;

ש'פו שותפין במבוי צריכים לערב בהצירות וכו' ב' סעיפים:

א המשותפים במבוי צריכים לערב בהצירות¹⁷⁹ בכל חצר שיש בה ב' בתים¹⁸⁰ ואע"פ שהם מעורבים ומשותפים כבר אין סומכין על שיתוף זה בחצר שלא עירבו בה כדי שלא ישכחו התינוקות שבחצר זו תורת עירובין שהרי אין התינוקות מכירים מה נעשה במבוי¹⁸¹ ויאמרו אבותינו לא עירבין¹⁸².

אבל הצרות הפתוחות זו לזו אינם צריכים לערב זו עם זו ששיתוף המבוי מחברן ומטלטלין מזו לזו בין דרך המבוי בין דרך פתוחיהם¹⁸³.

ואם נשתתפו במבוי בפת סומכים עליו בחצרות ואין צורך לערב כל חצר לעצמה¹⁸⁴ לפי שהתינוקות מכירים בפת¹⁸⁵ שנשתתפו בה במבוי שמתוך שהפת היא חיי האדם עיניהם תלויות בה¹⁸⁶.

ולכן אין נוהגין עכשיו לעשות עירובי הצרות בשום חצר שיש בה בתים הרבה לפי שסומכין על השיתוף שבבית הכנסת הנעשה מפת שמועיל גם לחצרות¹⁸⁷ אם מותר לטלטל מהן לבית הכנסת¹⁸⁸ ולכן נוהגין לתלותו בבית הכנסת¹⁸⁹ כדי שיהא מפורסם לתינוקות¹⁹⁰;

ב מבוי שעירובו כל הצרות שבו כל חצר לעצמה ואחר כך נשתתפו כולן במבוי כיון או מן אחר שאינו פת ושכח אחד מכני החצר ולא עירב עם בני הצירו לא הפסיד כלום¹⁹¹ שהרי כולם נשתתפו במבוי ועל השיתוף סומכין ולא הצריכו לערב בחצר עם השיתוף אלא שלא לשכח התינוקות והרי עירבין¹⁹² (בהצרות¹⁹³ וגם בחצר זו עירבו) (רוב בני החצר¹⁹⁴ ומפני המיעוט שלא עירבו לא תשתכח תורת עירוב).

ואם שכחו כולם מלערב בהצרות אם אין מקפדין על פרוסתן¹⁹⁵ שבבתיהם¹⁹⁶ אם זה יאכל משל זה (כשעורב ב' סעודות של עירוב) הרי הן כמעורבין וסומכין על השיתוף שבמבוי בשבת ראשונה בלבד ואין מתירין להם דבר זה אלא מדוחק;

ח רמב"ם שם. ש"ע.
ט ב"י ד"ה אבל הרמב"ם. למוש.
י לרבוש. ט"ז ס"ק ב.
יא ע"י סוסי' ששה וסוסי' ס"ג.
יב אגור ס"י תרס"א. בשם שו"ת מהר"ל החרשות ס"י לח סוף אות א. הובא בב"י סוף"י שם.
יג שו"ת מהר"ל שם. לבוש שם.

יד חושן נטו, ב. ובגמרא שם שבה מודה אף רבי מאיר. רמב"ם פ"ה ה"ג. ובגמ"י שם ה"ד דמיוי בין או בדברים אחרים.
טו גמרא שם. רמב"ם שם.
טז רמב"ם שם (משמע שהפירוש הוא – "רוב החצרות").
יז רע"ב פ"י מ"ח ד"ה מותרים כאן וכאן.
יח ירושלמי פ"י ה"ה. תרמ"ם פ"ה ד"ה. ד"ה ס"ק א.
יט דמ"ט שם. ב"י ד"ה אבל הרמב"ם.

קלג תוס' שם ס"ה דפנימית. פסקי ראי"ו פ"ה ד"ה אות ו. שלמי גבורים (יה א) אות א. וכו"ה לקמן שם.
קלד ראה לקמן ס"י שצב סוף ס"ו דמועיל אפילו לא עירבה חצר לעצמה.

סימן שפ

א חושן נטו, ב. ובגמרא שם שהיא רכבי מאיר כברייתא ע"א, ב. רמב"ם פ"א ה"ט. ריעה האי' בשו"ע. ד"א.
ב כ"לעיל ס"י שם ס"ו.
ג ברייתא נ"א, ב. משנה פ, ב. רמב"ם שם. ש"ע.
ד רמב"ם וש"ע שם.
ה ברייתא שם.
ו רש"י ע"א, ב. ד"ה ד"ה מערבין בהצרות. בית. ט"ז ס"ק א.
ז ד"ה ס"ק ב. ד"ה כשו"ע.
ז גמרא שם (כמאן דאמי רבפת כולי עלמא מודו רבכרא מנ). רמב"ם דיעה האי' בש"ע שם.